

DĚŠDA

ĀšterĀ½, 02 leden 2018

PĀ™i úklidu na pĀ~dĀ jsem našla magnetofonovou kazetu. Bylo na ní tuĀ¾kou napsané moje jméno. OĀ¾ivila jsem tedy prehistorického walkmana a nestaĀila se divit. Celá kazeta je vĀnovaná mnĀ. Skládá se z drobných stĀ™ípkĀ, které natáĀel mĀ j dĀda, kdyĀ¾ se mnou zĀstal doma, aby maminka mohla pracovat. Nahrával bĀĀ¾né situace všedního dne…

Jak se spolu oblékáme, jak mi dal košilku naruby a jestli to na nĀ j neĀ™eknu, jak musíme uklidit pokoj, aby mĀla maminka radost, co budeme dĀlat, jestl…i si pustíme desku s Burianem anebo s Mahlerem. Jak se mi líbí nový stan ze štaflí, co mi postavil a co budeme vaĀ™it. Zpíváme spolu ovĀky, hrajeme KoĀka leze dírou…Ā™ešíme, proĀ jsem utekla na dvorek v baĀkĀrkách, proĀ mám na zadku bláto a proĀ nechci ty gumáky. Zachytil, jak se s maminkou chystáme na procházku. Gumi gumi gumáky… NeĀ¾ jsem si je obula, pĀ™ezpívaly jsme s mámou celý Já do lesa nepojedu.

Jeho hlas, který jsem nejdĀ™ív vĀbec nemohla poznat, mi pomohl otevĀ™it nejspodnĀ jší šuplíĀky se vzpomínkami z mého dĀtství. Na nejlepšího chlapa mého Ā¾ivota, který mĀ miloval, hodnou, zlobivou, zdravou, nemocnou, s pĀtkou z matiky i s mojí tvrdohlavostí, lumpárnama a popletenou básniĀkou. Miloval mĀ zkrátka takovou, jaká jsem. Láskou bez podmínek.

A tak tady dĀdo sedím na špinavý, neuklizený podlaze, mezi horou nepotĀ™ebných vĀcí a plĀu jak malá, kdyĀ rozbila koleno. PlĀu a plĀu a nemĀ¾u pĀ™estat. Slyšet zase tvĀ j hlas, slyšet tón, jakým se mnou mluvíš, slyšet, jak se spolu smĀjeme a jak si spolu šeptáme naše malá tajemství, mĀ totálnĀ rozseklo. Byli jsme si tak blízcí. UĀ tady se mnou dvacet let nejsi. VĀlĀím se svĀtem, jak se dá. NĀ kdy to jsou fakt tĀĀký bitvy. ĀEasto to konĀí hodnĀ bolavou hlavou nebo puklým srdcem. Slze prolití uĀ ani nepoĀítám. S tebou jsem vyrĀstala v dokonalém svĀtĀ malé holĀiĀky a jejího dĀdeĀka. To, Āe mĀ máš upĀ™ím nĀ rád, bylo pro mĀ ka realitou a samozĀ™ejmostí. Ale neĀ™ekl jsi mi nic o tom, jaké to bude, aĀ vyrostu. NevĀdĀla jsem, Āe jednou odejdeš a Āe to bude tak nesmyslnĀ brzo.

SnaĀím se být dobrý ĀlovĀk. Nejlepší, jak to jen jde. I pĀes to, dĀdo, se mi ještĀ nepodaĀ™ilo najít parĀáka, jakým jsi mi byl ty. NoĀník neohroĀ¾ené Āeny